

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 510/2014-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Serekom, Advokátska kancelária, Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 79/1995, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 79/1995 porušené boli.

2. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 9 000 € (slovom deväťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Dolný Kubín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Dolný Kubín je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 426,12 € (slovom štyristodvadsaťšesť eur a dvanásť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Dušana Sereka, Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 510/2014 z 10. septembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 79/1995 (ďalej aj „namietané konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla, že *„spolu s ďalšími žalobcami... podala na Okresný súd Dolný Kubín... 26.07.1995 žalobu o vyrovnanie dedičských podielov... Žalobnému návrhu bola pridelená sp. zn.: 8C/79/95. ...“*.

Sťažovateľka uviedla, že v namietanom konaní boli najmä tieto obdobia nečinnosti:

„... v období od podania žalobného návrhu 26.07.1995 do konania prvého pojednávania vo veci 19.06.2001 v trvaní takmer 6 rokov, kedy zo strany súdu nebol vykonaný žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci,

... v období od 20.06.2001 do 08.09.2003, kedy sa vo veci malo konať v poradí druhé pojednávanie a to v trvaní viac ako 2 rokov, avšak pojednávanie vo veci bolo odročené z dôvodu PN zákonného sudcu (v tejto súvislosti poukazujeme, že súd opätovne aj v roku 2003 doručoval zásielky na pôvodnú adresu jedného zo žalobcov [REDAKOVANÉ] uvedenú v žalobnom návrhu, hoci právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní dňa 19.06.2001 oznámila súdu aktuálnu adresu bydliska tohto žalobcu),

... v období od 08.09.2003 do 15.03.2007, kedy sa vo veci konalo v poradí tretie pojednávanie a to v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, kedy zo strany súdu opäť nebol vykonaný žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci,

... v období od 16.03.2007 (t.j. od konania pojednávania dňa 15.03.2007) do 22.06.2009 (do konania ďalšieho pojednávania vo veci) t.j. v trvaní 1 rok a 3 mesiace, počas ktorého obdobia si Okresný súd Dolný Kubín iba vyžiadal zo Správy katastra Tvrdošín informáciu o aktuálnom právnom stave nehnuteľností tvoriacich predmet súdneho konania,

... v období od 26.11.2011 (od právoplatnosti uznesenia sp. zn.: 8C/79/1995-455 z 26.10.2011) do 12.03.2012 (vydania uznesenia sp. zn.: 8C/79/1995-466 z 12.03.2012) v trvaní 3 mesiacov a 15 dní. ...

V prvom rade vydanie rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín so sp. zn.: 8C/79/1995-NO-366 z 04.11.2009 možno podľa nášho názoru považovať za úkon, ktorý bol výsledkom nesústredenej a neefektívnej činnosti súdu, nakoľko bol neskôr tento rozsudok zrušený Krajským súdom Žilina sp. zn.: 6Co/24/2010 z 30.06.2010 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (otázka samostatného spoločenstva účastníkov v konaní o vyrovnanie dedičských podielov bola stabilne aj v čase vydania rozsudku Okresným súdom Dolný Kubín judikovaná - napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 96/1998). ...

Okresný súd Dolný Kubín nerozhodol o návrhu žalobcov na zmenu petitu z 07.05.2012... v zákonnej 60 dňovej lehote podľa § 95, ods. 3 O. s. p...

... Zo žalobného návrhu žalobcov... je podľa nášho názoru zrejmé, čoho sa žalobcovia domáhajú v konaní... Uvedené nehnuteľnosti boli čo do parcelných čísel, výmer a kultúr špecifikované podaním žalobcov... z 28.04.2014 doručenom súdu dňa 02.05.2014. Ani o tomto návrhu súd v zákonnej 60 dňovej lehote do dnešného dňa nerozhodol. Poučovanie účastníka o potrebe zosúladenia žalobného návrhu s hmotným právom... presahuje podľa nášho názoru posudzovanie prípustnosti zmeny žalobného návrhu na účely § 95 O.s.p. a s prípadným súladom žalobnej žiadosti so zákonnou úpravou má možnosť sa súd vysporiadať v meritórnom rozhodnutí.

Taktiež nepovažujeme za efektívne úkony Okresného súdu... pokiaľ si vyžiadal niekoľkokrát spätné identifikácie pk parcel, kópie zrovnávacích zostavení, resp. výpisy z pk protokolov, výpisy z LV, ktoré sú založené niekoľkokrát v súdnom spise. Rovnako podľa nášho názoru nie je efektívna ani posledná výzva súdu adresovaná žalobcom (č.l. 643 spisu), ktorou súd vyzval účastníkov na doloženie identifikácii, najmä ak všetky tieto podklady sú súčasťou súdneho spisu...

Z dôvodu, že nečinnosťou Okresného súdu Dolný Kubín v trvaní viac ako 12 rokov bez ospravedliteľného dôvodu čím došlo k vážnemu zásahu do základného práva sťažovateľky podľa čl. 48, ods. 2 Ústavy SR a čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd týmto sťažovateľka namieta aj porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46, ods. 1 Ústavy SR (podobne ako nález ÚS SR sp. zn.: IV. ÚS 93/2010-24 z 19.05.2010).

Vec prejednávaná v predmetnom súdnom konaní nie je podľa nášho názoru právne zložitá. Rozhodovanie o žalobných návrhoch na vyrovnanie dedičských podielov je štandardným občiansko-právnym konaním s dostupnou početnou judikatúrou. Taktiež podľa nášho názoru nie je vec ani fakticky zložitá, nakoľko v súdnom spise sú založené (už niekoľkokrát) zrovnávacie zostavenia a identifikácie parcel, na základe ktorých možno stotožniť stav nehnuteľností podľa pozemkovej knihy so súčasným stavom katastra nehnuteľností.

Vzhľadom na rozsah spôsobených neodôvodnených prietahov v konaní 8C/79/1995 sú to podľa nášho názoru dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 53, ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z., pre ktoré nepodanie individuálnej sťažnosti predsedovi súdu nie je prekážkou na prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Za súčasného stavu veci a už spôsobené vážne prietahy v konaní vo vyššie uvedenom rozsahu by podanie sťažnosti predsedovi súdu podľa nášho názoru nezabezpečilo postačujúcu ochranu základných ľudských práv sťažovateľky...

Z dôvodov porušenia základného práva - práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ako aj práva na súdnu ochranu, keďže vo veci sa neodôvodnene nekonalo, bolo v konaní spôsobených niekoľko zbytočných prietahov v trvaní niekoľko rokov a niektoré úkony súdu možno považovať za neefektívne a nesústredené, týmto sťažovateľka... žiada, aby jej zároveň priznal aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 30.000 € z dôvodu vzniknutej nemajetkovej ujmy spôsobenej bezdôvodným nekonaním zo strany Okresného súdu Dolný Kubín...“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálehom:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ]... priznané v čl. 46, ods. 1, čl. 48, ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn.: 8C/79/1995 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Dolný Kubín Ústavný súd SR prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 8C/79/1995 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v celkovej výške 30.000 €..., ktoré je jej Okresný súd Dolný Kubín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Okresný súd Dolný Kubín je povinný nahradiť sťažovateľke [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia..., ktoré je povinný zaplatiť sťažovateľke na účet advokáta JUDr. Dušana Sereka do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 639/2014 doručeným ústavnému súdu 4. novembra 2014, v ktorom uviedol:

„Právna vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/79/1995 napadla na tunajší súd, pobočku Námestovo 26.07.1995. Po vzniknutí Okresného súdu Námestovo... Dňa 05.06.2001 vtedy zákonný sudca JUDr. Zoričák vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 19.06.2001. Pojednávanie bolo odročené na neurčito na výslovnú žiadosť navrhovateľov a ich právneho zástupcu s tým, že sa predlžuje lehota na opravu žalobného návrhu, ako aj predloženia dokladov LV, identifikácie parciel k predmetným nehnuteľnostiam a to v lehote do 31.10.2001... Vo veci bol dňa 14.05.2003 vytýčený termín pojednávania na deň 08.09.2003. Pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu... Dňa 15.01.2007 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 15.03.2007. Zároveň vo veci boli vyžiadané listinné dôkazy od Správy katastra Tvrdošín. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania potrebných podkladov, resp. potrebných vyjadrení zo Správy katastra Tvrdošín ohľadne ustálenia predmetu sporu, pričom navrhovateľom prostredníctvom ich právnych zástupcov sa uložila povinnosť, aby súdu v lehote 1 mesiaca doručili písomné návrhy na vyžiadanie príslušných dokladov, resp. vyjadrení od Správy katastra Tvrdošín. Dňa 19.04.2007 bolo súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľov v 1/ a v 2/ rade. Zároveň právna zástupkyňa navrhovateľov v 1/ a v 2/ rade oznámila súdu, že jednostranne odstupuje od plnej moci. Dňa 14.05.2007 bol na pokyn zákonnej sudkyne telefonicky vyzvaný zástupca navrhovateľov v 4/ až v 6/ rade na zaslanie písomných návrhov, na zaslanie ktorých bol vyzvaný na pojednávaní dňa 15.03.2007. Dňa 06.06.2007 bola predmetná správa urgovaná. Dňa 02.07.2007 bola doručená žiadaná správa od právneho zástupcu. Dňa 16.09.2008 bola vyzvaná Správa katastra Tvrdošín o zaslanie potrebných dokladov. Dňa 10.10.2008 bola súdu doručená správa od Správy katastra Tvrdošín, ktorá bola zaslaná navrhovateľom a právnomu zástupcu navrhovateľov v 3/ až 5/ rade na vyjadrenie v lehote 10 dní. Písomné vyjadrenia boli súdu doručené 10.11.2008 a 14.11.2008. Z vrátenej zásielky dňa 20.11.2008 bolo zistené, že navrhovateľ v 2/ rade [REDACTED] dňa [REDACTED] zomrel. Dňa 26.11.2008

bol daný pokyn na zisťovanie okruhu dedičov po zomrelom navrhovateľovi v 2/ rade. Dňa 12.01.2009 z Okresného súdu Námestovo boli doručené kópie oznámenia o úmrtí navrhovateľa v 2/ rade a predmetného osvedčenia o dedičstve. Dňa 30.03.2009 bola požiadaná Správa katastra Tvrdošín o vydanie príslušných listinných dokladov. Žiadané doklady Správou katastra Tvrdošín boli súdu zaslané dňa 18.05.2009. Dňa 29.05.2009 bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 22.06.2009. Pojednávanie dňa 22.06.2009 bolo po prejednaní veci odročené na neurčito za účelom poskytnutia lehoty navrhovateľom do 31.07.2009 na sformulovanie a doručenie písomného návrhu na zmenu žaloby. Dňa 03.08.2009 navrhovateľia urgovaní, aby obratom doručili písomný návrh na zmenu žaloby. Na túto urgenciu reagovali len dedičia po zomrelom navrhovateľovi v 2/ rade, teda súčasní navrhovateľia v 2/ a 3/ rade. Dňa 07.09.2009 bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 05.10.2009. Dňa 16.09.2009 bol navrhovateľmi v 4/ až v 6/ rade prostredníctvom ich právneho zástupcu doručený písomný návrh na zmenu žaloby. Tento návrh bol na základe pokynu zo dňa 17.09.2009 doručovaný navrhovateľom v 1/ až 3/ rade spolu s výzvou na vyjadrenie, či títo navrhovateľia s uvedeným návrhom na zmenu žaloby súhlasia. Uvedený návrh bol taktiež doručený na vedomie právneho zástupcovi odporcu... Dňa 24.09.2009 boli tunajšiemu súdu Správou katastra Tvrdošín doručené listinné doklady na základe žiadosti právneho zástupcu navrhovateľov v 4/ až v 6/ rade. Pojednávanie dňa 05.10.2009 bolo odročené bez prejednania veci na deň 04.11.2009 s ohľadom na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľov v 4/ až 6/ rade o odročenie pojednávania na iný termín z dôvodu kolízie jeho pojednávaní, v ktorých obdržal predvolania na pojednávania skôr. Na pojednávaní dňa 04.11.2009 nebola s ohľadom na nesúhlas navrhovateľky v 1/ rade pripustená navrhovaná zmena žaloby a po prejednaní veci bol vo veci vyhlásený rozsudok, ktorým bola žaloba zamietnutá a odporcovi bolo voči navrhovateľom priznané právo na náhradu trov konania. Voči rozsudku 29.12.2009 právny zástupca žalobcov podal vo veci odvolanie. Dňa 15.01.2010 bol spis zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o predmetnom odvolaní. Krajský súd uznesením zo dňa 30.06.2010 č.k.6Co/24/2010 rozsudok okresného súdu, ktorým zamietol návrh navrhovateľov v rade 4/, 5/, 6/ a vo výroku, ktorým navrhovateľom v rade 1/ až 6/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania, zrušil a vec mu

vrátil na ďalšie konanie. Výroku rozsudku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľov v rade 1/, 2/ a 3/ zamietol, sa krajský súd nedotýka. Spisový materiál sa z krajského súdu vrátil 04.08.2010. Rozhodnutie krajského súdu bolo doručované účastníkom konania dňa 04.08.2010. Dňa 09.08.2010 sa vrátila nedoručená zásielka z poštového úradu s tým, že adresát zomrel (navrhovateľ v 3/ rade [REDACTED]). Dňa 18.08.2010 od Mestského úradu Námestovo bol vyžiadaný úmrtný list a od Okresného súdu Námestovo bol vyžiadaný dedičský spis po neb. [REDACTED]. Úmrtný list z Mestského úradu Námestovo bol súdu doručený 26.08.2010. Dňa 30.08.2010 nám e-mailom Okresný súd Námestovo oznámil, že dedičské konanie o nebohom [REDACTED] nie je t. č. právoplatne skončené a spis sa nachádza na Notárskom úrade JUDr. Boženy Lonekovej, Námestovo. Dňa 04.10.2010 súd vyzval Notársky úrad Námestovo o oznámenie okruhov dedičov po nebohom [REDACTED] [REDACTED], ktorý bol súdu doručený 22.11.2010. Dňa 08.12.2010 súd doručoval II. stupňové rozhodnutie právnym nástupcom po navrhovateľovi v 3/ rade. Nakoľko zásielky od [REDACTED] a [REDACTED] sa súdu vrátili 23.12.2000 s tým, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Dňa 23.12.2010 bolo požiadané OO PZ Námestovo o doručenie predmetných zásielok. Zo správy z OO PZ Námestovo, ktorá bola súdu doručená 24.01.2011 súd zistil, že zásielky neboli doručené, nakoľko sa na uvedenej adrese nikto nezdržiaval. Dňa 25.01.2011 súd vyzval [REDACTED] (manželku po neb. [REDACTED] [REDACTED]), aby súdu obratom oznámila presné adresy svojich dcér [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. Adresy boli súdu oznámené 14.02.2011 a dňa 15.02.2011 bolo doručované II. stupňové rozhodnutie dedičkám po nebohom navrhovateľovi v 3/ rade. Zákonná sudkyňa Mgr. Andrea Novotná dňom 11.05.2011 odišla na rodičovskú dovolenku, vo veci sa stal zastupujúcim sudcom na dobu 6 týždňov (podľa rozvrhu práce) JUDr. Blažena Stašíková. ... dňa 25.07.2011 bol daný pokyn pre súdnu tajomníčku na vypracovanie výzvy pre právneho zástupcu navrhovateľov (zastupujúceho aj sťažovateľku) [REDACTED] na opravu žaloby, pričom bol právny zástupca poučený ako má opravu vykonať. Výzvu právny zástupca navrhovateľov prevzal dňa 04.08.2011. Na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval a preto súd uznesením zo dňa 29.09.2011 č. k. 8C/79/1995-433 podľa § 43 ods.2 O. s. p. podanie (žalobu) odmietol. Uznesenie prevzal právny zástupca navrhovateľov dňa 7.10.2011 a odporcu 3.10.2011. V lehote na podanie odvolania právny zástupca

navrhovateľov (25.10.2011) podal proti uzneseniu o odmietnutí podania odvolanie a zároveň podal návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby. Na základe tohto úkonu právneho zástupcu súd uznesením č. k. 8C/79/1995-455 podľa § 43 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 210a O. s. p. zrušil uznesenie, ktorým bolo podanie odmietnuté. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.11.2011. Právny zástupca navrhovateľov mal súdu do 15.11.2011 predložiť výpisy z listov vlastníctva na vec sa vzťahujúcich. Nakoľko túto lehotu nedodrжал, súd ho na splnenie povinnosti vyzval výzvou zo dňa 06.12.2011, ktorú prevzal dňa 14.12.2011. Podaním doručeným súdu dňa 03.01.2012 oznámil právny zástupca, že o vydanie uvedených listín požiadal Správu katastra v Tvrdošíne. Listiny následne súdu doručil dňa 10.01.2012. V uvedený deň bola vec predložená vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o pripustení resp. nepripustení zmeny návrhu a vyšší súdny úradník po zistení, že neboli konkretizované nehnuteľnosti, o ktorých má súd konať v súlade s požiadavkou Katastrálneho zákona, boli navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu uznesením č. k. 8C/79/1995-466 zo dňa 12.03.2012 vyzvaní na odstránenie nedostatkov. Výzvu prevzal právny zástupca dňa 21.03.2012. Vzhľadom na plynutie lehoty na odstránenie nedostatkov bol zároveň stanovený termín pojednávania na deň 07.06.2012. Dňa 25.04.2012 však súdu bolo oznámené, že navrhovateľ v rade 3/ zomrel, z ktorého dôvodu hneď dňa 04.05.2012 bol požiadaný právny zástupca navrhovateľov na oznámenie okruhu dedičov po zomrelom (výzvu prevzal dňa 01.06.2012). Dňa 11.05.2012 sám právny zástupca oznámil notársky úrad, ktorý prejednával dedičstvo po zomrelom ako aj právneho nástupcu po zomrelom a zároveň znovu podal návrh na zmenu petitu žaloby. Výzvou zo dňa 15.05.2012 súd požiadal notársky úrad o oznámenie okruhu dedičov po zomrelom a potvrdenie okruhu dedičov notár oznámil súdu dňa 25.05.2012. Nakoľko v predmetnom konaní ide o samostatne uplatniteľné právo každého z navrhovateľov, vyšší súdny úradník požiadal právnu nástupkyňu po zomrelom navrhovateľovi o oznámenie či vstupuje do konania na strane navrhovateľa. Na výzvu súdu, ktorú prevzala dňa 11.06.2012 táto reagovala až na tretiu urgenciu oznámením doručeným súdu dňa 27.07.2012. Uznesením zo dňa 30.08.2012 vydaným vyšším súdnym úradníkom, po predchádzajúcom súhlase dedičky vstúpila táto do konania na strane navrhovateľov v rade 3/. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.10.2012 a na deň 11.12.2012 bol stanovený termín pojednávania,

po vykonaní pojednávania súd toto odročil na 31.01.2013 za účelom výsluchu svedkov. Z dôvodu ochorenia zákonnej sudkyne sa pojednávanie neuskutočnilo a nový termín bol stanovený na 12.03.2013. Na predmetnom pojednávaní... sporové strany požiadali o umožnenie uzatvorenia zmluvy v lehote 45 dní (návrh predniesol právny zástupca navrhovateľov). Súd ich návrhu vyhovel (§ 99 ods.1 O.s.p.). Nakoľko účastníci v stanovenej lehote do 30.04.2013 súdu neoznámili výsledok mimosúdneho jednanja, súd výzvou zo dňa 06.05.2013 požiadal právnych zástupcov o vyjadrenie a zároveň určil termín pojednávania na deň 18.07.2013. Dňa 25.06.2013 navrhovatelia (aj sťažovateľka) podali prostredníctvom právneho zástupcu žiadosť o poskytnutie ďalšej lehoty na mimosúdne rokovanie do 31.08.2013. Z dôvodu, že vo veci bol stanovený termín pojednávania súd uvedenú žiadosť postúpil právnenému zástupcovi odporcu, ktorý dňa 02.07.2013 súdu oznámil, že súhlasia s poskytnutím lehoty na uzavretie dohody do 31.08.2013. Z uvedeného dôvodu pojednávanie sa nekonalo. Nakoľko opätovne v stanovenej lehote právny zástupca navrhovateľov výsledok jednanja neoznámil, dňa 18.09.2013 súd vyzval zúčastnené strany aby sa vo veci dohody vyjadrili. Právny zástupca odporcu podaním doručeným dňa 23.09.2013 oznámil, že strana navrhovateľa ich vo veci uzavretia dohody nekontaktovala.

... sudca JUDr. Peter Bebej, ktorý dňa 21.11.2013 vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na oznámenie stavu rokovaní medzi sporovými stranami. Výzvu prevzal zástupca dňa 09.12.2013, na túto nereagoval a následne mu bola zaslaná urgencia dňa 05.02.2014. Na túto výzvu znovu nereagoval. Termín pojednávania vo veci bol zastupujúcim sudcom určený na deň 23.04.2014. Dňa 17.03.2014 požiadal právny zástupca odporcu o odročenie pojednávania z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Vzhľadom na potvrdenie lekára, že je predpoklad PN asi 2 mesiace, súd zrušil nariadené pojednávanie a zároveň požiadal právneho zástupcu navrhovateľov o oznámenie stavu mimosúdnych rokovaní. Výzvu prevzal právny zástupca navrhovateľov dňa 28.03.2014. Dňa 21.03.2014 zároveň zaslal katastrálny úrad správu ohľadne súdom vyžiadaných parciel, na základe čoho bolo zistené, že časť nehnuteľností, ktoré by mali byť predmetom sporu boli odporcom predané iným osobám. Dňa 02.05.2014 právny zástupca navrhovateľov súdu zaslal opätovný návrh na zmenu petitu, ktorý však nekorešpondoval so zákonnou úpravou a preto bol zastupujúcim sudcom vyzvaný na zdôvodnenie navrhovanej zmeny petitu, ktorú

výzvu prevzal právny zástupca 15.05.2014 a tiež bol návrh na zmenu petitu na vyjadrenie doručený zástupcovi odporcu, ktorý vo vyjadrení doručenom poukázal na nejasnosť podaného návrhu a tiež na rozsah uplatneného nároku.

... Dňa 25.06.2014 bol právny zástupca navrhovateľov pred rozhodnutím o zmene petitu vyzvaný aby súdu predložil identifikáciu ním požadovaných parciel, nakoľko so zmeny petitu nie je zrejmé, či zmenou petitu ide aj o rozšírenie pôvodnej žaloby (právny zástupca sám v návrhu na zmenu petitu uviedol, že listiny ktoré predložil nemôžu slúžiť pre právne účely) ako aj aby navrhovaný petit zosúladiť vo vzťahu k pôvodnou žalobou uplatnenému nároku. Výzvu dňa 07.07.2014. Právny zástupca navrhovateľov dňa 15.08.2014 požiadal o predĺženie lehoty do 30.09.2014. Nakoľko v predĺženej lehote na výzvu nereagoval, bol výzvou, ktorú prevzal dňa 08.10.2014 vyzvaný na splnenie súdom stanovenej povinnosti. Na výzvu nereagoval.

S poukazom na uvedený prehľad procesných úkonov vo veci, konštatujem, že v doterajšom priebehu konania v jednotlivých obdobiach vznikli prierahy. Ich príčinou však boli v rozhodujúcej miere objektívne okolnosti spočívajúce v dlhodobo zlom personálnom stave na tunajšom súde. Vplyv na priebežnosť vykonávania jednotlivých úkonov v tejto veci mala aj päťnásobná zmena jej zákonného sudcu. V poslednom období však postup súdu sťažuje nesústredenosť samotných navrhovateľov, kedy pri tomto type sporu, kde je súd viazaný návrhom, majú problém upraviť petit návrhu tak, aby bol dostatočne jasný, a mohlo byť na jeho základe vydané rozhodnutie, ktoré bude podkladom pre zápis v katastri nehnuteľností...“

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaujala stanovisko podaním doručeným ústavnému súdu 12. novembra 2014, v ktorom okrem iného uviedla:

„Aj z predloženého písomného vyjadrenia predsedu Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 31.10.2014 a v ňom uvedeného rozpisu úkonov vyplýva dôvodnosť ústavnej sťažnosti sťažovateľky vzhľadom na spôsobené prierahy v konaní vedenom OS Dolný Kubín pod sp. zn.: 8C/79/1995 tak, ako ich sťažovateľka popísala vo svojej ústavnej sťažnosti zo dňa 28.07.2014...“

Nestotožňujeme sa s vyjadrením OS Dolný Kubín aj v tom smere, že by v predmetnom súdnom konaní vzhľadom na samostatne uplatniteľné právo každého zo žalobcov bolo potrebné osobitne rozhodovať o vstupe dedičky do konania po zomrelom žalobcovi v rade 3/. Nakoľko žalobca v rade 3/, ktoré si svoje právo (t.j. právo na vyrovnanie dedičských podielov) riadne v súdnom konaní uplatňoval, po jeho smrti, titulom univerzálnej sukcesie do takto uplatňovaného práva vstúpila jeho dedička ako právna nástupkyňa. Bolo teda podľa nášho názoru nadbytočné a v konečnom dôsledku neefektívne, ak okresný súd dedičku zomrelého žalobcu vyzval na vyjadrenie sa, či do konania vstupuje na stranu žalobcov a následne neefektívne o takomto vstupe do konania na stranu žalobcov rozhodovať osobitným uznesením.

V súvislosti s tvrdou nesústredenou činnosťou žalobcov v predmetnom súdnom konaní ohľadom úpravy žalobného návrhu uvádzame, že boli podľa nášho názoru splnené podmienky na to, aby okresný súd pripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako ju navrhovali žalobcovia vo svojich posledných podaniach, nakoľko z tohto procesného navrhuje zrejmé, čoho sa žalobcovia domáhajú (pozitívneho určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných aktuálnymi údajmi katastra nehnuteľností). S prípadným súladom žalobného návrhu s hmotným právom (súladom s úpravou zákona č. 293/1992 Zb. § 13 a nasl.) sa súd môže vysporiadať v meritórnom rozhodnutí. Otázka viazanosti žalobného návrhu podľa nášho názoru neznamená, že súd musí doslovne do meritórneho rozhodnutia prevziať žalobný petit uvedený v žalobnom návrhu. Zo samotného žalobného návrhu a ostatných podaní žalobcov je však zrejmé, že žalobcovia sa v tomto konaní domáhajú vypořádania dedičských podielov ku konkrétnym nehnuteľnostiam, ktoré taktiež boli žalobcami špecifikované podľa aktuálnych údajov KN. Nebola tu teda podľa nášho názoru žiadna prekážka, pre ktorú by okresný súd nemohol o návrhu žalobcov na pripustenie zmeny žalobného návrhu v zákonnej lehote rozhodnúť. Aj toto konanie (resp. nekonanie) súdu sťažovateľka považuje za výsledok nesústredenej činnosti okresného súdu, čo v konečnom dôsledku taktiež prispelo k porušeniu jej základných práv tak, ako boli uvedené v ústavnej sťažnosti.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa *každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky*, a čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

A. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným

spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, IV. ÚS 373/09) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Vo vzťahu k posudzovaniu priebehu konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 79/1995 ústavný súd už nálezmi č. k. IV. ÚS 373/09-28 z 22. apríla 2010 a č. k. IV. ÚS 93/2010-24 z 19. mája 2010 konštatoval porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru u sťažovateľov (žalobcov) [REDACTED] a [REDACTED] a 19. mája 2010 prikázal okresnému súdu, aby v konaní postupoval ďalej bez zbytočných prieťahov.

V posudzovaní tých kritérií prieťahov v konaní, ktoré sú spoločné pre všetkých účastníkov, sa ústavný súd pridrižiava uvedených rozhodnutí.

1. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd, vychádzajúc zo skutočnosti, že predmetom namietaného konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe o vyrovnanie dedičských podielov, konštatuje, že po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, a preto namietané konanie nemožno považovať za právne zložité. Vo vzťahu k faktickej zložitosti veci ústavný súd na základe skutočností zistených zo spisu pripustil, že predmetná vec vykazuje znaky faktickej zložitosti.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľka sa zúčastnila väčšiny nariadených pojednávaní, svojou neúčastťou na pojednávaniach preto nedala príčinu pojednávania odročovať, avšak v kontexte so správaním právneho zástupcu, ktorý konal v jej mene, výrazným spôsobom negatívne prispela k dĺžke konania po roku 2010.

Ústavný súd zistil, že od augusta 2009 až do skončenia súdneho sporu späťvzatím žaloby v januári 2015 (skutočnosť, že spor bol ukončený, sťažovateľka ústavnému súdu neoznámila) podstatný priestor v priebehu konania zaplnili výzvy a urgencie na ich splnenie adresované právnemu zástupcovi sťažovateľky (na výzvu, ktorú prevzal 4. augusta 2011, vôbec nereagoval, následkom čoho okresný súd žalobu uznesením z 29. septembra 2011 odmietol, nesplnil termín na predloženie výpisov z listov vlastníctva 15. novembra 2011, konajúci sudca ho musel 6. decembra 2011 urgovať). Uznesením z 13. marca 2012 bola sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu vyzývaná na odstránenie nedostatkov podania.

Tieto skutočnosti treba pričítať na vrub sťažovateľke.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd sa priebehom namietaného konania od jeho začiatku v roku 1995 až po rok 2009 a 2010 zaoberal v predchádzajúcich rozhodnutiach (IV. ÚS 93/2010 a IV. ÚS 373/09), pričom konštatoval 11-ročnú nečinnosť okresného súdu. Okresnému súdu prikázal, aby ďalej konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľka podala sťažnosť na ústavnom súde až v roku 2014, teda v čase, keď už okresný súd naplňal príkaz ústavného súdu konať bez zbytočných prieťahov.

Kontinuálne s bodom 2 členenia kritérií posudzovania zbytočných prieťahov v konaní ústavný súd konštatuje, že obdobie od roku 2010 – po náleze ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 93/2010 – je poznačené snahou účastníkov vyriešiť spor zmiernom, pričom okresný súd im vytváral priestor. Na druhej strane sťažovateľka (jej právny zástupca) neplnili v stanovených lehotách výzvy konajúceho sudcu. Na pojednávaní 12. marca 2013 sporové strany požiadali o lehotu na uzatvorenie zmiernu. Konajúci súd ich návrhu vyhovel, avšak účastníci v stanovenej lehote do 30. apríla 2013 neoznámili výsledok mimosúdneho rokovania. Dňa 25. júna 2013 sťažovateľka (spolu s ostatnými navrhovateľmi) požiadala prostredníctvom právneho zástupcu o poskytnutie ďalšej lehoty na mimosúdne rokovanie do 31. augusta 2013. Keďže v tejto lehote právny zástupca navrhovateľov výsledok rokovania neoznámil, 18. septembra 2013 okresný súd vyzval zúčastnené strany, aby sa vo veci dohody vyjadrili. Dňa 23. septembra 2013 právny zástupca odporcu oznámil, že strana navrhovateľov ich vo veci uzavretia dohody nekontaktovala.

Konajúci sudca opäť 21. novembra 2013 vyzval právneho zástupcu navrhovateľov na oznámenie stavu rokovaní medzi sporovými stranami. Právny zástupca na výzvu nereagoval, okresný súd preto 5. februára 2014 urgoval odpoveď. Právny zástupca nereagoval ani na urgenciu, ale 2. mája 2014 konajúcemu súdu zaslal opätovný návrh na zmenu petitu, ktorý však nekorešpondoval so zákonnou úpravou, a preto bol sudcom vyzvaný na zdôvodnenie navrhovanej zmeny petitu, výzvu prevzal právny zástupca 15. mája 2014. Dňa 25. júna 2014 bol právny zástupca navrhovateľov pred rozhodnutím o zmene petitu vyzvaný, aby okresnému súdu predložil identifikáciu ním požadovaných parciel, pretože zo zmeny petitu nebolo zrejmé, či zmenou petitu ide aj o rozšírenie pôvodnej žaloby. Právny zástupca navrhovateľov 15. augusta 2014 požiadal o predĺženie lehoty do 30. septembra 2014. Keďže v predĺženej lehote na výzvu nereagoval, bol výzvou, ktorú prevzal dňa 8. októbra 2014, vyzvaný na splnenie súdom stanovenej povinnosti. Na výzvu nereagoval.

Okresnému súdu možno v období po roku 2010 vytknúť neefektívnosť niektorých jeho úkonov (zásielky pre [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] neúspešne doručoval prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru Námestovo, aby po mesiaci neúspešného doručovania o informáciu o adrese menovaných požiadal ich matku, [REDAKOVANÉ]

██████, účastníkom ukladal pomerne dlhý čas na splnenie výziev a tieto ešte aj predlžoval, účastníkov síce často urgoval, čo sa ale nepremietlo v ukladaní poriadkových opatrení).

Uvedená neefektívna činnosť má charakter zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale čiastočne správaním sťažovateľky a v dôsledku postupu okresného súdu. Objektívne dôvody, na ktoré poukázal predseda okresného súdu, nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prieťahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na farchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním napr. na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnúť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení súdu (I. ÚS 6/06).

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd svojím postupom porušil základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

B. Vo vzťahu k namietanému porušeniu sťažovateľkinho práva na súdnu ochranu ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (m. m. I. ÚS 62/97, II. ÚS 26/96,

IV. ÚS 93/2010) konštatuje, že zmyslom a účelom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je zaručiť každému reálny prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu o veci konať a rozhodnúť. K porušeniu základného práva na súdnu ochranu by došlo vtedy, pokiaľ by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a pokiaľ by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu (žalobe) fyzickej osoby alebo právnickej osoby (napr. I. ÚS 35/98).

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy má kľúčové postavenie medzi právami ustanovenými v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy nazvanom „Právo na súdnu a inú právnu ochranu“ (čl. 46 až čl. 50) a jeho ochrana v zásade predchádza ochrane priznanej prostredníctvom ďalších základných práv ustanovených v tomto oddiele ústavy. Na základe vzájomnej súvzťažnosti medzi týmito základnými právami možno dospieť v konkrétnom prípade aj k záveru, podľa ktorého závažné porušenie niektorého zo základných práv ustanovených v čl. 46 až čl. 50 ústavy má za následok aj porušenie iného základného práva zaručeného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy. Osobitne tento záver podľa názoru ústavného súdu platí o potenciálnom porušení základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a to vzhľadom na jeho spomínané kľúčové postavenie v tejto skupine základných práv. Preto, ak napr. porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy prekročí takú intenzitu, že to signalizuje zo strany príslušného všeobecného súdu odmietnutie možnosti domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, tak možno urobiť záver o tom, že takýmto postupom súdu došlo, resp. dochádza aj k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Opierajúc sa o uvedené a berúc do úvahy doterajší priebeh napadnutého konania, ktoré bolo právoplatne skončené 10. marca 2015, teda po 20 rokoch od jeho začatia, pričom z tejto doby vykazuje viac ako 11 rokov nečinnosti bez ústavne akceptovateľných dôvodov, ústavný súd uzavrel, že konštatované porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nadobudlo svojou intenzitou aj charakter porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 93/2010).

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal.

Keďže namietané konanie bolo 10. marca 2015 právoplatne skončené, ústavný súd už neprikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 79/1995 v ďalšom období konal bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 30 000 € „z dôvodu vzniknutej nemajetkovej ujmy spôsobenej bezdôvodným nekonaním zo strany Okresného súdu Dolný Kubín, ktorým došlo k závažnému zásahu

do sťažovateľkiných základných práv a slobôd garantovaných tak Ústavou SR, ako aj Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 79/1995 a berúc do úvahy už spomínané konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci už bolo právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 9 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil nárok na náhradu trov v sume 426,12 € za tri úkony právnej služby (za prevzatie a prípravu zastúpenia, za podanú ústavnú sťažnosť a za stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v sume 134,00 € za jeden úkon právnej služby a režijný paušál 3 x 8,04 € v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd priznal náhradu trov konania v požadovanej sume (bod 3 výroku nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2015